

La rateta que escombrava l’escaleta

Una vegada era, en un petit poble ple de flors i arbres alts, una rateta molt simpàtica que vivia en una casa amb una bonica escaleta. La rateta era molt treballadora i cada dia escombrava l’escaleta de casa seva perquè li agradava tenir-la neta i polida.

Un bon matí, mentre la rateta escombrava l’escaleta, es va trobar una moneda daurada que brillava amb la llum del sol.

—Oh! Quina sort que he tingut! —va exclamar la rateta, molt contenta.

La rateta va pensar i pensar què podia fer amb la moneda. Després d’una estona, va decidir anar al mercat del poble per comprar-se un llaç molt bonic per posar-se a la cua.

Quan la rateta va arribar al mercat, va veure molts llaços de colors diferents: vermells, blaus, grocs i verds. Però el que més li va agradar va ser un llaç de color rosa amb petits puntets blancs.

—Aquest llaç és perfecte! —va dir la rateta amb entusiasme.

Va comprar el llaç i se’l va posar a la cua, tota orgullosa. Se sentia la rateta més guapa del món! Quan va tornar a casa, tots els animals

del poble van veure la rateta amb el seu nou llaç i van quedar encantats.

El senyor gall, amb la seva veu forta, li va dir:

—Rateta, rateta, que guapa que estàs! Voldries casar-te amb mi?

La rateta va preguntar:

—Què faràs a les nits?

El gall va respondre:

—Cantaré: «Quiquiriquic!»

—Oh, no! —va dir la rateta—. Això em despertaria!

I va continuar el seu camí. Després va arribar el senyor gos, que amb la seva veu greu li va dir:

—Rateta, rateta, que bonica que estàs! Voldries casar-te amb mi?

La rateta va preguntar:

—Què faràs a les nits?

El gos va respondre:

—Bordaré: «Bup, bup, bup!»

—Oh, no! —va dir la rateta—. Això em faria por!

I va continuar caminant. Més tard, el senyor gat, amb un somriure murri, es va acostar i li va dir:

—Rateta, rateta, que bonica que estàs! Voldries casar-te amb mi?

La rateta va preguntar:

—Què faràs a les nits?

El gat va respondre amb veu suau:

—Ronronejaré dolçament: «Miau, miau.»

A la rateta li va semblar que el senyor gat seria un bon company i va acceptar casar-se amb ell. Tots dos van preparar una gran festa al poble per celebrar-ho.

Però aquella nit, mentre la rateta estava a la cuina preparant un bon sopar, el gat, que era molt trapella, va començar a pensar en la manera d'aconseguir tot el menjar.

El gat va intentar atrapar la rateta, però ella va ser molt llesta i va escapar corrents. Va sortir de la casa i va demanar ajuda als seus amics del poble.

El gos, el gall i tots els altres animals van córrer per ajudar la rateta i van aconseguir fer fora el gat trapella.

La rateta va aprendre que cal anar amb compte amb els compliments i sempre confiar en els amics de veritat.

Des de llavors, la rateta va viure feliç al seu poble, sempre envoltada dels seus amics i cuidant l'escaleta de casa seva, que brillava tant com el seu bon cor.